

Jer 42,17. 21-22 Akik Egyiptomba mennek, meghalnak

Db., 2020. 06. 28. (v)

Ige:

Jer 42:17 Mert az lesz, hogy mindazok a férfiak, akik [úgy] fordítják orcájukat, hogy bemennek Egyiptomba, hogy ott tartózkodjanak, meghalnak fegyver; éhség és döghalál miatt, és egy sem marad meg közülük, és nem szabadul meg a veszedelemtől, amelyet én bocsátok reájuk.

Jer 42:21-22 Mikor pedig ma megjelentem nektek, nem hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára és egyáltalán azokra, amelyekért engem ti hozzátok küldött. **22** Most azért tudjátok meg jól, hogy fegyverrel, éhséggel és döghalállal haltok meg a helyen, ahová kíváncoztok menni, hogy ott tartózkodjatok.

Bevezetés:

Jeruzsálem ítélete beteljesedett. A kőfalait lerombolták, palotáit és a templomot felégették. Ami kincs, érték még maradt a városban és a templomban, azt elvitték. Akik még Jeruzsálemben voltak a „rossz fűgékhez” hasonlítottak. Nagyobb részük fegyverrel, éhséggel és döghalállal halt meg, ahogy az Úr előre megmondta. Akik megmaradtak még ezek után is, azokat fogságba vitték. **2Kir 25,12:** *A föld népének csak a szegényéből hagyott ott a vitézek hadnagya szőlőműveseket és szántó-vető embereket.*

Most ezeknek az ott maradt szegény földműves embereknek a sorsáról lesz szó. Mi történt velük?

1.) A babiloni király Gedáliást tette tisztartóvá az ottmaradt népen.

Gedáliás mintegy a babiloni király helytartója volt, őt képviselte.

Jeremiás is a foglyok közt, láncokban vitték el, de a poroszlók feje felismerte, és azt mondta neki: **Jer 40,2b-3:** *Az Úr, a te Istened rendelte ezt a büntetést e hely ellen. ... Mert vétkezettetek az Úr ellen, és nem hallgattatok az ő szavára... Aztán levette a láncot Jeremiásról, és választhatott, hogy Babilonba megy vele, vagy otthon marad. Jeremiás úgy döntött, hogy*

Júda földjén marad, és elment Gedáliáshoz.

Mikor a babiloni sereg elvonult, és a környező népek között élő, a Júda földjéről elmenekültek meghallották, hogy Gedáliás lett a maradék vezetője, hazatértek, és Gedáliásnál gyülekeztek. Azonban Gedáliást megölték, és a nép megrettent, hogy emiatt bosszút áll a babiloni király. Elhatározták, hogy Egyiptomba menekülnek. De előbb az Úr akaratát tudakolták Jeremiás prófétánál.

2.) Jeremiás által azt üzenté az Úr, hogy maradjanak otthon, Júda földjén. Ne menjenek Egyiptomba. Isten a próféta által azt üzenté, hogy velük lesz, megvédi őket, ne féljenek a babiloni királytól. Elvégszi, hogy a babiloni király irtalmas legyen hozzájuk, és lakni hagyja őket a földjükön.

Csodálatos Isten szeretete. A rossz fűgékhez hasonló népből hagyott egy kis maradékot Júda földjén. Joggal féltek a babiloni királytól. Félték az éhségtől, a bizonytalan jövőtől is. De, ahogy olvastuk, Isten megnyugtatta őket, megesett a szíve rajtuk, és megígérte, hogy velük lesz, és megtartja őket.

Testvérek! Ilyen irtalmammal fordult Isten minden ember felé J. Kr.-ban. Bűneink miatt a pusztulást érdemelnénk, de Istennek megesett a szíve rajtunk. Irgalmasságot cselekedett, mert bűneink büntetését Kr. szenvedte el a kereszten. Irgalmas volt hozzánk a járvány idején is, megkímélt a sokkal nagyobb bajtól.

Vajon mit felel a maradék nép Isten irgalmára? Mit felel a mai bűnös ember Isten jóságára? Mit felelnek azok, akik nem haltak meg, sőt még betegek sem lettek a koronavírus járvány alatt? Isten jósága vajon megtérésre indítja őket?

3.) Az Úr figyelmeztette is az Egyiptomba vágyakozó népet

Jer 42,15-16: *Ha bementek, hogy ott tartózkodjatok: ¹⁶ Akkor a fegyver, amelytől ti féltek, legott utolér benneteket Egyiptom földén, és az éhség is, amitől rettegtetek, körülvész titeket Egyiptomban, és ott haltok meg.*

Isten a nép elé tárta az életet és a halált. Ha hallgatnak az Úrra, és a helyükön maradnak, akkor a nehézségek ellenére is élnek, mert az Úr velük lesz. De ha engedetlenek lesznek, meghalnak, akkor is, ha emberi értelemmel jónak látszik, amit tenni akarnak.

Testvérek! Ennek fontos és időszerű üzenete van a mi számunkra is.

1. Vegyük komolyan az Igét, és engedelmeskedjünk Istennek.

Bármiről legyen is szó. A világ és a vallásos világ sok mindent jónak lát, vagy megenged, ami ellentétes az Úr akaratával, de a hívő ember ragaszkodik az Igéhez. Néhányszor meglepődtem, amikor olyan testvérekkel beszéltem, akik elfogadták, sőt támogatták pl., az elváltak újraházasodását. Együtt érző lélekkel még az Igére is hivatkoztak, hogy meg van írva: *Nem jó az embernek egyedül lenni...* De

láttam jó példákat is, akik egyedül maradtak, vállalták a vele járó nehézségeket. Végül az Úr megáldotta az életüket, velük volt, és így nem is volt nagyon nehéz!

2. Maradj a szülőföldeden! Ez a másik, és nagyon egyértelmű üzenete ennek az Igének. Amíg az embert az ellenség erővel el nem viszi onnan, maradjon ott. Ezt még a Szózat szerzője is megírta: *A nagyvilágon e kívül nincs számokra hely. Aldjon nagy verjen sors keze, itt élned s halnod kell.* A hívő embernek ezt még inkább tudnia kell. Lehetnek nehézségek, ami úgy látszik, hogy megoldódik, ha más országba költözik. De az Úr nem véletlenül tette a szülőföldjére. A jobb élet reményében sokan költöztek már nyugatra, hívő emberek közül is! A szellemi életük nagyon megsínylette. Sokaknak még a családi élete is tönkrement!

Bibliai példák is vannak. Csak egyet említek a sok közül, ami Ruth könyvében van leírva. Az éhség elől Elimélek a családjával együtt Moáb földjére ment. A család felelős férfitagjai ott haltak meg: az apa és két fia. Két özvegyasszony tért vissza Betlehembe: Naómi és Ruth. Sokan maradtak Betlehemben az éhség idején, és Isten megtartotta őket. Végül a két özvegyasszonyt a Betlehemben maradt rokonuk karolta fel.

Azt is tudjuk, hogy a mostani koronavírus járvány terjesztéséhez jelentős mértékben azok járultak hozzá, akik más országokban dolgoztak, és közben hazajöttek, és hozták magukkal a fertőzést is. Magyarországon is külföldi diákokon mutatták ki a legelső fertőzést. Pl., Romániában a sok vendégmunkás miatt ez nagy problémát okozott.

3.) Engedelmeskedett-e a nép Istennek?

Sajnos nem! Megdöbbenő, amit mondtak Jeremiásnak. **Jer 43,2b-4:** *Hazugságot szólsz te, nem küldött téged az Úr, a mi Istenünk, hogy ezt mondjad: Ne menjetek be Egyiptomba, hogy ott tartózkodjatok.* ³ *Hanem Báruk, Nériának fia izgat téged mi ellenünk, hogy minket a káldeusok kezébe adjon, hogy megöljenek minket, és vitessenek Babilonba.* ⁴ *És nem hallgata ... az egész nép az Úr szavára, hogy a Júda földén maradjanak.* Megdöbbenő! Azt mondták, mikor az Úr akaratát tudakolták Jeremiás által, hogy bármit mond az Úr, úgy tesznek. Megdöbbenőek ezek a szavak, mert tudták, hogy Jeremiás

minden kijelentése az Úrtól való volt korábban is. Megdöbbenő, hogy annyi veszedelem után még mindig semmibe vették az Úr kegyelmes és őket biztató beszédét. Mentek a maguk feje után! **Testvérek!** Sok tanulsága van ennek a számunkra is.

1. Ne tegyünk úgy Isten Szavával, mint ez a nép! Ne bíráljuk felül! Ne csak azt fogadjuk el, ami egyezik a mi gondolatainkkal, hanem Isten minden szavát, mert az válik javunkra. Amikor az Úr akaratát keressük, ne tegyünk úgy, hogy addig megyünk egyik testvértől a másikig tanácsért, míg valaki olyat mond, ami egyezik a vágyainkkal, és azt fogadjuk el, a többit pedig elvetjük, vagy hazugságnak tartjuk. Ez súlyos dolog!

2. Ahogy az Úr megmondta, úgy lett. Ami elől Egyiptomba mentek, ott éppen az érte el őket. Éhség elől mentek, és éheztek. Harcok és a babiloni sereg elől futottak, de Nabukodonozor elfoglalta Egyiptomot, és utolérte őket, amitől félték. **Jer 44:12b-13** *fejver és éhség miatt halnak meg, és átokká, csodává, szidalomká és gyalázzá lesznek. És megfenyíttem azokat, akik Egyiptom földében lakoznak, miképpen megfenyítettem a Jeruzsálembelieket fejverrel, éhséggel és dögihalállal.*

3. Valóban olyan volt ez a nép, mint a romlott fűge. Isten irgalomból egy legutolsó lehetőséget adott nekik, de nem hittek az Úrnak. Ráadásul még folytatták a bálványimádást is, mert azt mondták. **Jer 44,17-18:** *hogy füstölő áldozatot viszünk az ég királynéjának, ..., mert akkor beteltünk kenyérrel, és jó dolgunk volt,* ¹⁸ *De amióta nem áldozunk többé az ég királynéjának: mindenben szűkölködünk, és fejver és éhség miatt éhezünk.* Teljes vakáság, teljes romlás! Hisz éppen a bálványimádás miatt haragudott meg rájuk az Úr, és adta őket az ellenség kezébe. A „rossz fűgék” megérték a végső ítéletre, a teljes pusztulásra!

Befejezem:

A koronavírus-járvány lassan alábbhagyott. A mindennapi élet kezd visszaállni a régi mederbe. Hazánkban nagyobb volt a gazdasági veszteség, mint az emberi életnek vesztesége. Vajon mit látunk ebből az emberekből? Meglátják-e Isten jóságát, emberéleteket megtartó szeretetét? Meglátják-e, hogy nem is olyan fontos a jólét; sokkal fontosabb a csendes, nyugodt élet? Ha viszont sokan azt a következtetést vonják le, hogy a járvány egy újabb hulláma esetén nem állunk le a gazdasággal, mert kell a pénz, folytatjuk a világkereskedelmet, és a világhírást, akkor nagy veszélyben leszünk. Akkor az Úr legyen hozzánk irgalmas!

Még sok Ige szól a járványról, dögvészről, de nem folytatom ezt a sorozatot, mert a következő vasárnaptól, július 5-től újból összejön a gyülekezet, bár a vírus miatt korlátozottan és két részletben. Ha az Úr megtart és kegyelmet ad, akkor egy új sorozatot kezdek. A járvány előtt befejeztük *Az egyedül igaz Istenről*

szóló sorozatot, és most majd *A testben megjelent Istenről*, J. Kr.-ról szeretnék
szólni.

Ámen